

jeg beklage, at der paa Grund af Tidens Kort-
hed og min nødvendige Nærværelse i et Ud-
valg er indløbet nogle Feiltagelser i den Maade,
hvorpaa de ere opstillede. De Forslag, som ere
stillede af det ærede Medlem for Svendborg Amts
7 Valgkreds (Steenstrup) under Nr. 3—4, ere paa
en Maade at betragte som Forslag om en delt
Afstemning over Forslaget under Nr. 2, og som
følge deraf maa de ogsaa afstemmes først, saale-
des, at hvis Forslagene Nr. 3 og 4 vedtages, er
dermed Forslag under Nr. 2 ogsaa vedtaget, men
hvis Nr. 3 og dermed tillige Nr. 4 bliver for-
kastet, vil der derimod blive afstemt over Forsla-
get under Nr. 2 ferskilt. Eigeledes har jeg anset
det for rettest, at de Forslag, der angaa Antallet
af Millionerne, komne til Afstemning, efter at
det er afgjort, hvilket Indhold Vædringsforlagets
første Paragraf iøvrigt skal have. Jeg sætter de
stillede Vædringsforslag og Underædringsforslag
samt Lovforslaget i dets Helhed under Forhand-
ling.

N. Jensen (Standerborg Amts 2den
Valgkreds): Som ærede Medlemmer ville se, er
der indbragt et Vædringsforslag, som gaar ud paa
at føre Lovforslaget tilbage i den Skikkelse, det
oprindelig havde, om end med nogle Vædringer.
Naar vi have troet at burde stille dette Forslag,
ligger det i, at man ifølge de oprindelige For-
slagsstilleres Opfattelse ikke kan gaa videre med
Jensen til Bemyndigelsen, end sket er ved det
Lovforslag, som vedtoges ved første Behandling,
naar undtages, at vi forment overfor § 2 at
kunne gjøre den Indrømmelse, at det blev den
ærede Finantsminister, der kom til at udnævne
Laanebestyrelsen. Jeg skal her kun kortelig nævne,
at naar det allerede blev indsat her ved 2den Be-
handling med Hensyn til Renterne, at Laanene
forrentes saaledes, at Statskassen intet Tab li-
der, og tilbagebetales ved Afdrag i de følgende
Terminer eller med det hele Beløb inden den 31te
Decem. er 1880, var det dermed vor Mening, at
Statskassen selvfølge heller ikke skulde have no-
gen Fortjeneste, saaledes at Renterne skulde sættes
op derafter. Dette tror jeg at burde bemærke her, inden
jeg gaar videre. Dernæst er foreslaet en Redak-
tionsændring i sidste Stykke af § 2, idet vi have fundet
det heldigere at sætte: „søges bevilgede paa
Lillegsbetillings- og Finantsloven“ end som tid-
ligere: „blive at bevilge paa Finantsloven,“ da
jo de i Sommerens Løb afholdte Udgifter maa
opføres paa en Lillegsbetillingslov. Iøvrigt

er det en Selvfølge, at vi maa betragte Forslaget
saaledes, at alle rimelige Udgifter ville være at
bevilge. Hvad angaar de Underædringsforslag,
som ere stillede til denne Behandling, skal jeg
ikke udtale mig derom, forinden jeg har hørt de
ærede Forslagsstilleres Motivering, men til Slut-
ning kun anbefale det ærede Thing at stemme for
vort Vædringsforslag af de Grunde, jeg alt har
nævnt, idet der er en vis Grændse, ud over hvilken
vi ikke tro at kunne gaa i vor Bemyndigelse, og
den Ensidighed, der har været Tale om, kunne vi
ikke erkende, er til Stede, da jo Sparekasserne re-
præsentere baade By og Land. Her skal jeg
foreløbig standse.

Steenstrup: Da de ærede Medlemmer,
hvis Ordfører nu havde Ordet, have villet føre
Loven tilbage til den tidligere Skikkelse, har jeg
fundet mig foranlediget til at stille nogle Under-
ædringsforslag for saa vidt mulig at holde det
i den Skikkelse, hvori det er vedtaget ved 2den
Behandling. Jeg skal strax bemærke, at jeg ikke
havde den ringeste Anelse om, at det ærede Med-
lem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg)
vilde stille sine Forslag, thi nogle af hans salde
tilbels sammen med nogle af mine, vi have slet
ikke talt med hinanden derom. Den høitærede
Finantsminister var jo ikke til Stede under den
første Debat, og man saaned derfor den Gang
Udtalelser, som vistnok vilde have havt Indflydelse
paa Loven. Den ærede Minister hævdede jo med
megen Styrke, at Lovens Ensidighed med Hensyn
til Sparekasserne skulde holdes ude og fastholdt
paa den anden Side ligesaa stærkt, at han ikke
kunde gaa med til Mere end 5 Millioner. Angaaende disse 5 Millioner vilde jeg gjerne
anmode den høitærede Minister om at asgi
en bestemt Erklæring. I 1857 var Summen
af de Laan, der bevilgedes paa de to Love,
som udkom af Hensyn til Pengetrøsten, over 6
Millioner Kr., om Bevillingen ikke blev brugt fuld-
stændigt, er mig ubekjendt. Jeg tror ikke, den blev ud-
tømt, men naar den ikke blev det, og den ærede Mi-
nister er saa konservativ, at han kun vil gjø
akkurat det Samme som den Gang, behøver han
jo heller slet ikke nu at udtømme Bevillingen.
Da den udtryffeligt lyder paa „indtil 10 Milli-
oner“, ligger der ikke deri nogen som helst Træng-
sel til at bruge de fulde 10 Millioner. Den ærede
Minister vil vistnok unnlade at benytte dem, naar
han ikke mener, der er Trængsel dertil, men Bevil-
lingen er jo ogsaa kun en ren og skaar Bemyn-